

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Vita Brevis Metrica, Auctore anonymo incertæ ætatis. Ex editione
reverendissimi Joannis Abbatis Lambacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73889)

A *ctorum Angelorum, seu Dedicationis S. Michaelis archangeli, quæ Dedicatione die 29 Septembris recolitur.*

m Notat Pezsius, hoc rursum caput alia, quam cetera, manu, sed cœva tamen, in Lambacensi codice exaratum esse.

n Id est, vagabundus.

o Hic desinit Liber miraculorum sine ulla clausula.

VITA

BREVIS METRICA,

Auctore anonymo incertæ ætatis.

Ex editione reverendissimi Joannis Abbatis Lambacensis.

Natalibus et meritis clarus fit episcopus Herbipolensis :

a

Stirps antiqua fuit, multas celebrata per oras,

De Lambach a comitum, quorum alto a sanguine natus

Felix progenies, divinus Adalbero præsul. Huic pater Arnoldus, mater Regilla, potenti

Francigenum fuerat Weinsberg de gente creata,

b

** an dictu?*

Qui Lambach præter Scherdingam *b*, multaque dictis *

Oppida Franconie magna ditione tenebant. Hic ergo heros spectabilis indole mentis,

Artibus ingenius viridi sacratus in ævo, Pieridum tantam collegit pulvere messem *c*,

Tantoque omnigenæ fulsit virtutis honore, Ut dubium fuerit, virtus præstantior arte,

Arsne ejus claris potior virtutibus esset. Ergo dum merito variis celebratur in oris,

C

Ultra lustra novem millenus volvitur annus; Amisso Herbipolis lugubris pastore gemebat *d*. Conveniunt igitur clerus populusque frequentes :

Idem consilium cunctis, mens omnibus una, Desertam sedem generosus Adalbero sumat, Pontificalis huic præcingat mitra capillos.

Ille sibi oblatum divino munere honorem

regit strenue, templa et monasteria erigit :

e

Magnanimo acceptat nisu *e*, viresque secundas

A superis poscit recipitque fideliter oris; Talem se præstans, ut non præstantior ullus,

Utiliorve gregi fuerit : sic munere sancte Perfunctus, placida populos in pace regebat :

Nam templa extruxit sublimibus alta columnis,

Cœnobiis posuit fundamina grata Tonanti, Efficiens donis opulenta et religione.

Wirzburgæ Stephano locuples ecclesia sancto

Mystarum fuerat, sedaria jura sequentum *f*;

Hanc, Benedicte, tuo sacravit, dive, trophæo,

Triginta adsciscens monachos, qui nocte dieque

Usque Deo canerent sacrarum encomia laudum.

Altera deficient rebus (cognomine Schwarzig *g*)

Ordinis ejusdem, summi sacra templa Tonantis,

Queis Carolus quondam jecit fundamina Magnus :

Laudibus hæc Superum reparat, viresque ministrat,

Cum post sumpta Deo mortali e corpore membra

Mille anni, ter quinque et bis sex lustra fluebant *h*.

5 Verum sors malefida, furens successibus æquis

Inter Pontificem summum, Ausoniumque monarcham

Impia pestiferi conflavit semina belli *i*.

Tum Pater, Herbipolis justas qui rexit habenas,

Romani obsequio Patris constanter adhærens,

Juste possessis per vim depellitur oris

Cæsare ab Henrico, quidamque invasor iniquus,

Nomine Meinhardus, veneranda sacraria pressit :

Lustra bis octo super millenos quatuor annos

Currebant, propria cum cessit Adalberosede *k*.

Ergo Bavarie patrias remeavit ad arces *l*, Charus ubi genitor sacras fundaverat ædes

Bis sex canonicis : has plenus Numine Natus In Benedictinum summa ratione sacravit

Cœnobium *m*, cupiens fragiles ibi corporis artus

Ponere supremamque tubæ remorariæ horam *n*.

4 Interea rex Henricus, dominator et ora Saxonis Hermannus *o*, vesani Martis amore

Ardent; jam sævit scelerata insania belli : Conseritur : multos tandem post stragis acer-

vos Hermannus tumido retulit super hoste triumphum *p*.

Omne ubi læto post fusa tot agmina victor Magnanimus fuit Hermannus, Mavortius heros,

Plurima devicti pervertit facta tyranni; Imprimisque suis privatus Adalbero præsul

Juste possessis est rursus honoribus auctus *q*, Meinhardusque sacræ detrusus sede cathedræ.

Pristina sed postquam cæsar moderamina rerum

Sumpsit, et innocuis Christi crux esse ministris

Pergit *r*, Adalbero, quæ struxit, sacra tecta revisit

In patria : hic dulci datur indulgere quieti, Anno milleno, quinto, lustrisque bis octo *s*;

Cui plus, Meinhardo, pertentant gaudia peccatus?

Verum hanc lætitiæ mors opportuna dirimit,

Vix tribus exactis, cum tempus curreret, annis.

Tum

AUCTORE ANONYMO.

g

h

e sede sua ejicitur ;

i

E

k

l

m

n

in eamdem restitutus, et iterato ejectus,

o

F

p

q

r

s

AUCTORE
ANONYMO.
quietem hono-
ribus præfe-
rens, Lambaci
moritur, et
sepultus mi-
raculis claret.

3 Tum rursus viduam venerandus Adal-
bero sedem
Sumat, sollicita multorum voce rogatur.
Ille sed exhorrens dubiæ ludibria sortis,
Ut qui bis fuerit justo spoliatus honore,
Vota petitorum rapidis dedit irrita ventis t.
Perplacet æthereis reliquum traducere tem-
pus
Obsequiis, sanctas, queis struxit, Fratribus,
ædes,
u Concordi innocuæ sociatum fœdere vitæ u.
Dehinc post Meinhardum binos, non amplius,
annos
Vixit, quemque dedit cursum fortuna, per-
egit;
Et tandem fessus, tardusque senilibus annis,
Ex hoc instabilis moriendo carcere vitæ
Evolat, æternamque capit super astra quie-
tem.
x Octobris sexto divina a Prole redemptus
Mille annos, deciesque novem cum volveret
orbis x.
Indo monasterio chari genitoris ad ossa
In Lambacensi, patria tumulatur in urna.
B Præmia nec meritis hic desunt, namque mi-
raclis
Non dubiam testata fidem monumenta reful-
gent,
Optatamque agris reddunt consulta salutem.

ANNOTATA.

a De paterna, maternaque, de qua mox, B. Adalberonis familia, aliisque huc spectantibus, consule Commentarii prævii § 2.
b Scharding Bavariæ Superioris oppidum est ad OEnum fluvium, quod suis propriis comitibus paruit.
c Litteris primo Heriboli imbutus fuit, deinde Parisiis eruditus, ut habet Vita supra data.
d S. Brunonem hic designari, eundemque anno 1043 obiisse, ostendi in Commentario prævio num. 52 et sequenti. Ad eundem annum etiam deducunt præmissi Poeta calculi, ut computanti exploratum erit.
e Eodem anno 1043. Vide Comment. prævium loco mox citato.
f Canonicos hosce fuisse, constat ex dictis in Commentario prævio § 4, ubi de hac fundatione pluribus egi. Poeta igitur per sedaria jura vitam clericorum seu canonicorum indicavit, voce sedaria derivata a sede, quo nomine frequenter

veniunt ecclesiæ cathedrales, in quibus canonici divina passim peragunt.

g Alias Schwarzacum, de cujus per B. Adalberonem instauratione consule Comment. prævium § 4.

h Id est, anno Christi 1074 vel sequenti. Adi Comment. prævium § 4; num. 62 et seq.

i Agit hic de sedo schismate ab Henrico IV Germaniæ rege adversus legitimum Pontificem S. Gregorium VII suscitato, quod Ecclesiam Dei et Germaniæ imperium graviter afflixit. Adi Comment. prævium §§ 5 et seq.

k Id est, anno 1084. Vide tamen dicta in Commentarii prævii § 6.

l Lambacum designat, quod Bavariæ tunc accensebatur, nunc Austriæ Superiori.

m Adi Comment. prævium § 5.

n Redi ad eundem Commentarium num. 27 et seq.

o Multi Germaniæ Catholici principes Rudolphum, Sueviæ ducem, anno 1077 regem adversus Henricum IV sibi constituerunt, eidemque Rudolpho anno 1080 ex accepto in pugna ad Elstram fluvium, in qua Henricum magna clade affecit, vulnere mortuo Hermannum Luemburgicum suffecerunt, qui dominator oræ Saxonis, seu Saxonie hic dicitur, quod Saxonis ei adhererent.

p Hermannus rex Germaniæ, ut dictum est, salutatus, Henrici IV exercitum anno 1081 apud Höchstadium prostravit.

q Hæc contigisse anno 1086, ostendi in Commentario prævio num. 94 et duobus sequentibus, quos consule.

r De recepta per Henricianos Heriboli, et expulso Adalberonerelege eundem Commentarium num. 97 et seqq.

s Id est, anno 1083, sed saltem uno anno præpropere, ut observavi in Commentario prævio num. 97.

t Adi eundem Commentarium num. 99 et 100.

u Noli hæc de B. Adalberonis inter Lambacenses monachatu, sed de societate vitæ ac fortasse conventus cum Lambacensibus Benedictinis interpretari; nam vitam monasticam eum nunquam professum fuisse, adversus Joannem Trithemium probavi in Comment. prævio num. 29 et seqq.

x B. Adalberonem assignato anno 1090, dieque 6 Octobris obiisse, probavi in eodem Commentario num. 101 et sequentibus.

